

יד מי ננעה באפריון...

יד מי ננעה באפריון

והלאות ימי זמיו;

באות רוחות מושאות קצב,

והלב לא ידע מה הוא.

בארי עוד ידבק סולם

תחת שמש שש בהלל;

אך הלב בקר שח על אשדו,

בשן ערבה על פני אלו.

בשן ערבה רוקם שרבו

של פני יריעות נהרה,

נע לקבי, שבע מנוחה,

תחת חפת תבלת קרה.

לבי, לבי, מה תמנה

בה מיומה להפדה,

דבמו צפור לפני סער

אלי קנה אתה תרד?

אחת ערב עוד רחוקים -

שמש, שמש, ואת בקר נרה;

ועל יריעות זהר רוקמה

את נרלי יד נסתרה.

.1916

